

Πήγε, είδε και απήλθε.

Ό,τι έμεινε, μερικές selfies με πρόσφυγες (για να συμβαδίζουμε με την τελευταία λέξη του πολιτικού μάρκετινγκ), κούφια μπαρουφολογία για την Μυτιλήνη που πρέπει να αναδειχτεί ευρωπαϊκή «πρωτεύουσα της αλληλεγγύης» και ένα προφίλ Βοναπάρτη αρκετά φιλεύσπλαχνου ώστε να βρεθεί κοντά στους υποτελείς του, ντόπιους και ξένους.

Ο λόγος για την επίσκεψη του Αλέξη Τσίπρα στη Λέσβο, μετά του αυστριακού καγκελαρίου Βέρνερ Φάιμαν, που όπως έχουμε μάθει από την περίοδο του «αντιμνημονιακού» ΣΥΡΙΖΑ, είναι και μέγας φιλέλληνας.

Οι δύο άντρες έφτασαν στο νησί με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος και συνοδευμένοι από πολυμελή φρουρά περιηγήθηκαν στους καταυλισμούς των προσφύγων.

Είχε προηγηθεί η εκκένωση του νησιού από χιλιάδες πρόσφυγες, προκειμένου ο Τσίπρας και ο Αυστριακός φίλος του να μην κακοκαρδιστούν από την εικόνα των χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών, που ζουν εγκλωβισμένοι στο νησί υπό άθλιες συνθήκες.

Έτσι, όπως διαβάζουμε σε σχετικά ρεπορτάζ, ο πρωθυπουργός βρήκε μόνο πρόσφυγες που παραμένουν στο νησί εθελοντικά(!), επειδή τους αρέσει το κλίμα και η αλληλεγγύη(!!!).

Μαθαίνουμε για παράδειγμα από το ethnos.gr:

«Ο αραβικός καφές ήταν κέρασμα οικογένειας Σύρων προσφύγων, οι οποίοι προσκάλεσαν μάλιστα τον Αλ. Τσίπρα και τον Β. Φάιμαν στη σκηνή τους στο «Χωριό Όλοι Μαζί», που λειτουργεί ως Ανοιχτό Κέντρο Φιλοξενίας στις πρώην κατασκηνώσεις ΠΙΚΠΑ στη Νεάπολη Λέσβου.

Οι δύο ηγέτες αποδέχθηκαν την πρόσκληση και οι Σύροι τους είπαν ότι μένουν στο νησί εδώ και δύο μήνες. Όταν ο Αλ. Τσίπρας τους ρώτησε γιατί δεν έχουν πάρει ακόμη χαρτιά, εκείνοι απάντησαν -προς έκπληξη του πρωθυπουργού- ότι τα έχουν πάρει, αλλά παραμένουν στο «Χωριό», το οποίο λειτουργεί με τη συνδρομή εθελοντικών οργανώσεων, επειδή αγαπούν το νησί και μάλιστα βοηθούν εθελοντικά τους νέους πρόσφυγες. «Κάποια στιγμή θα φύγουμε για την Ευρώπη, αλλά θα αποφασίσουμε εμείς το πότε, ακόμη δεν ήρθε η ώρα» είπαν...»

Πείτε το ρε παιδιά, και εμείς νομίζαμε ότι οι πρόσφυγες συρρέουν κατά χιλιάδες στο λιμάνι ψάχνοντας το πολυπόθητο (και πανάκριβο) εισιτήριο για Πειραιά που θα τους επιτρέψει να συνεχίσουν την Οδύσσεια προς τη δυτική Ευρώπη...

Η περιήγηση του Τσίπρα στον λαό του είχε και συνέχεια όμως:

«Μια νεαρή πρόσφυγας, με ένα μωρό στην αγκαλιά και τον σύζυγό της δίπλα, προσπάθησε να σπάσει τον αστυνομικό κλοιό και να πλησιάσει τον Αλ. Τσίπρα, στο Κέντρο Ταυτοποίησης Προσφύγων στη Μόρια. Οι αστυνομικοί προσπάθησαν να απωθήσουν τη γυναίκα, η οποία φώναζε κάτι στη γλώσσα της -ήταν Ιρακινή-, αλλά ο πρωθυπουργός την πλησίασε και ρώτησε τι συμβαίνει. Με τη βοήθεια διερμηνέα, η γυναίκα του είπε ότι η οικογένειά της βρίσκεται αρκετές μέρες στο νησί, αλλά δεν έχουν καταγραφεί ακόμη. Ο πρωθυπουργός, έπειτα από μια σύντομη συνομιλία που είχε μαζί της, της υποσχέθηκε ότι σήμερα κιόλας

θα πάρουν τα χαρτιά και θα μπορέσουν να φύγουν για τον Πειραιά...»

Και Βοναπάρτης και Μεσσίας δηλαδή.

Η επίσκεψη έκλεισε με ακατάσχετη μπουρδολογία των Τσίπρα - Φάιμαν, για το αν η πρωτεύουσα του νησιού πρέπει να κηρυχτεί «πρωτεύουσα της αλληλεγγύης στην Ευρώπη» - αλληλεγγύη για την οποία βέβαια του Τσίπρα δεν του πέφτει λόγος, μιας και επιδεικνύεται αποκλειστικά στους κατοίκους του νησιού και αλληλέγγυους, και μόνο προς όσους πρόσφυγες και μετανάστες καταφέρουν να φτάσουν ζωντανοί στη στεριά, μιας και η φιλευσπλαχνία του Τσίπρα δεν φτάνει μέχρι το γκρέμισμα του φράχτη στον Έβρο.

Το παρεάκι μαθαίνουμε πως ολοκλήρωσε την επίσκεψή του με «τοπικά εδέσματα από έναν μικρό μπουφέ που στήθηκε στο Δημαρχείο Μυτιλήνης. Ο Αυστριακός καγκελάριος ήπια ούζο από το Πλωμάρι, το οποίο βρήκε «εξαιρετικό, εύγευστο, ιδιαίτερο», ενώ μόλις μια γουλιιά δοκίμασε ο Αλ. Τσίπρας. Ο μπουφές είχε ακόμη γκιουζλεμέδες (τηγανητές τυρόπιτες), γιαπράκια (ντολμαδάκια με κιμά), παστουρμά, ξερά σύκα γεμιστά με τυρί, αλλά και... μους από χταπόδι.

Κάποια στιγμή βέβαια φωνές διέκοψαν την μακαριότητα του Αλέξη. Βγήκε λοιπόν στο μπαλκόνι του δημαρχείου να δει τι συμβαίνει. Και είδε μια δημοσιογράφο τοπικού μέσου να διαμαρτύρεται επειδή δεν της επετράπη να καλύψει τα τεκταινόμενα στον χώρο.

«Με αυτή τη συμπεριφορά δεν πρόκειται να μπει», της είπε, και γύρισε για να συνεχίσει το γεύμα του.

Έτσι μπράβο Αλέξη, τρίξτους τα δόντια, να καταλάβουν όλοι ποιος είσαι.

Ένας Βοναπάρτης. Που κέρδισες «τέσσερεις αναμετρήσεις» και πέρασες και μνημόνιο. Και σε ξαναπήφισαν. Και για μια τετραετία τουλάχιστον θα βασιλεύεις από τις νήσους των Μακάρων του Μαξίμου.

Έτσι νομίζεις.

Κοίτα να το χαρείς τώρα που μπορείς. Γιατί η αλαζονεία είναι γλυκιά αλλά έχει ένα μειονέκτημα: την αμετροέπεια. Υπερεκτιμάς τις δυνάμεις σου, υποεκτιμάς τους κινδύνους. Και ήδη έχεις υποεκτιμήσει τον μεγαλύτερο κίνδυνο: τον οργανωμένο λαό.

Γ.Μ.